

Yazı Dizisi - 3

Aydınlık mı Karanlık mı?

MOSSAD'ın Çocukları - Kıbrıs

Osman Başıbüyük, Sun Savunma Net, 15 Aralık 2022

İllüstrasyon: Alexander Hunter/The Washington Times

Bundan birkaç yıl önce Kıbrıs hakkında bir araştırma yaparken Halkın Kurtuluşu Partisi Genel Başkanı Nurullah Ankut imzalı bir yazıya rastladım. Ankut yazısında, Doğu Perinçek'in, Kıbrıs Barış Harekâtı'ndan hemen sonra Rauf Denktaş'a, "işgalci, ilhakçı, Türk Ordusu'nun işbirlikçisi faşist diktatör" dediğini yazıyordu. Ankut, yazısına Aydınlık Hareketi'nin önemli isimlerinden Doğu Perinçek'in kız kardeşinin eşi Gün Zileli'nin anılarından bir alıntıyla başlamıştı. Aydınlıkçılar, Barış Harekâtının ilk günlerinde Kıbrıs'a yapılan müdahaleye taraftarlardı. Ama ne olduysa bir süre sonra birdenbire Kıbrıs'a yapılan müdahaleye var güçleriyle karşı çıkmaya başlamışlardı. Gün Zileli'nin ağzından anlatılan bu dönüşü aynen buraya koyalım:

"İstediğimiz (Kıbrıs'a yapılan müdahale) Ecevit tarafından birkaç gün sonra yerine getirildi. 1974 yılı Temmuz ayının o sıcak günlerinde Türk ordusu Kıbrıs'ın bir bölümünü işgale girişti. Aydınlık hareketinin neredeyse tamamı, başlangıçta solun diğer bütün kesimleri gibi işgali destekleyen bir tutum içindeydi. Ne var ki, Doğu

Perinçek ve artık her yere birlikte gidip geldiği ve yakında evleneceği Şule Perinçek, aynı kanıda değillerdi. Bir akşam vakti onlara rastladım Kavaklıdere taraflarında. İşgale karşı olduklarını görünce önce şaşırdım. Özellikle Doğu çok öfkeliydi. Ecevit'in 'anti-faşizm' sahtekârlığına ateş püskürüyor, solun kuyrukçu tutumunu şiddetle eleştiriyordu. O ana kadar benim de o 'kuyrukçu'lardan pek bir farkım yoktu doğrusu. Ne var ki, Doğu'nun eleştirileri o öyle yabana atılacak gibi değildi gerçekten. Nasıl olmuştu da böyle dalgaya kapılıvermiştik birdenbire. Halkın coşkusuna kendini fazla kaptırmanın da demek böyle handikapları vardı. Doğu ve Şule'yle o karşılaşmamdan hemen sonra döngeri ettim. Evet, işgale karşı çıkmak gerekirdi. Zaten parti de ilk Merkez Komitesi toplantısında bu kararı almakta gecikmedi. Toplantı, Bahçelievler tarafında bir evde yapıldı. Toplantının güvenliğini örgütleyen, aynı zamanda dışarıdaki Aydınlikçi gençlerin örgütlenmesi işini üstlenen Hikmet Özdemir'di.”¹

Doğrusunu isterseniz bu yazılanlara inanmadım. Benim bildiğim Doğu Perinçek ve Aydınlikçılar, Birleşmiş Milletler eski genel sekreteri Kofi Annan'ın adıyla anılan BM Planı'na var güçleriyle karşı çıkmışlardı. Annan Planı, Türk ve Rum kesimleri halinde bölünmüş Kıbrıs Adası'nın bağımsız bir devlet olarak birleştirilmesini ve bu birleşik devletin Avrupa Birliği'ne (AB) üye olmasını öneriyordu. Bu planın gerçekleşmesi durumunda Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) yok olacak ve ada bir bütün halinde AB'nin bir parçası olacaktı. Böylece Türkiye güneyden de kuşatılacak ve bütün Doğu Akdeniz'i kaybedecekti. Doğu Perinçek ve Rauf Denktaş bu hain plana karşı omuz omuza mücadele etmişlerdi. Benim aklımda hep bu görüntüler vardı. O yüzden Doğu Perinçek'in geçmişte söylediklerine bir türlü inanasım gelmemişti. Acaba bu iddialar doğru olabilir mi diye araştırmaya başladım.

Sahaflarda 1976 basımı bir kitap buldum. “Kıbrıs Meselesi” başlıklı kitap, Doğu Perinçek tarafından kaleme alınmış ve Aydınlik Yayınları tarafında basılmıştı. Harekâtan hemen sonra Aydınlik Dergisinde beş sayı devam eden yazı dizisi toparlanmış ve bazı değişikliklerle 1976 yılında kitap haline getirilmişti. Kitabı hemen aldım ve okumaya başladım. Okurken gözlerim fal taşı gibi açıldı! Kan beynime sıçradı! Yazılanlar doğrudu! Doğu Perinçek, Kıbrıs Barış Harekâtına karşı çıkıyor, “Türk Ordusuna işgalci”, “Denktaş'a işbirlikçi faşist” diyordu. Bir Türk, nasıl olur da böyle şeyler yazabilir diye düşünmeye başladım. Kitabı okurken yaşadığım hisleri size aktarabilmek için tamamen operasyon amaçlı yazılmış bu kitaptan sadece birkaç paragrafı sizlerle paylaşmak istiyorum. Operasyonun ne olduğunu ilerleyen satırlarda anlatacağım.

Doğu Perinçek'in Kıbrıs Meselesi isimli kitabından alıntılar:²

Türkiye'nin Kıbrıs'ı işgalinden sonra halkların birbirine kırıdırılması, görülmedik bir noktaya ulaşmıştır. Türk işgalinin devam etmesi, Yunan askerlerinin adada kalmasına da sebep olmakta, yeni katliam ve cinayetler için gerekli ortam yaşatılmaktadır.

¹ Nurullah Ankut, HKP Basın Açıklamaları, <https://www.hkp.org.tr/oksir-bakalim-hafiz-rauf-denktas-isgalci-ilhakci-turk-ordusunun-isbirlikcisi-fasist-diktator-mu-yoksa-turk-dunyasinin-vatansever-devlet-adamlarinin-en-onde-gele/>

² Doğu Perinçek, “Kıbrıs Meselesi”, Aydınlik Yayınları No:22, Birinci Baskı Ocak 1976,

Katliamların esas sorumlusu, Kıbrıs'ta yangınlar çıkaran iki süper devletle birlikte adadaki yabancı askeri kuvvetlerdir (Türk Ordusunu kastediyor). (S-31)

Kıbrıs Altmış Sekizinci Vilayet Haline Getirildi

Bugün Kıbrıs'ta durum nedir? Yabancı ülkelerin askeri müdahale ve işgalleri sonucunda Kıbrıs'ın bağımsızlığı yok edilmiştir. Kıbrıs topraklarının neredeyse yarıya yakını Türkiye'nin işgali altındadır. Bu bölgelerde egemen olan Türkiye devletinin otoritesidir. Kıbrıs bugün Türkiye'nin altmış sekizinci vilayeti durumundadır. Hâkim sınıflar, Kıbrıs'ın bağımsızlığı ve toprak bütünlüğünü dillerinden düşürmemektedirler, fakat gerçekte Türkiye, Kıbrıs'ın en önemli kesimini fiilen ilhak etmiştir ve geri kalan bölgede ise, zayıf bir Kıbrıs Rum devletinin kurulmasına taraftardır. Türkiye, Kıbrıs'ın öyle bir şekilde «taksim» edilmesini istemektedir ki, yarısı Türkiye'nin olsun, diğer yarısı ise Yunanistan'ın olmasın. Bugün Türkiye'nin Savunduğu sözde «federatif Kıbrıs devleti» tezi, tamamen bu amaca hizmet etmektedir. «Federasyon» adı altında, Kıbrıs'ta iki devlet kurulacak, bugün Türkiye'nin işgali altındaki bölge gerçekte Türkiye'nin altmış sekizinci vilayeti olacaktır. Geri kalan kesimde kurulan Kıbrıs Rum devleti ise, Türkiye tarafından her an ortadan kaldırılabilir. Türkiye, Kıbrıs'ı Yunanistan'la değil, güçsüz bir Rum devletiyle paylaşmak istemektedir. Hemen belirtelim ki, biz Kıbrıs'ta bir federasyon kurulmasını reddediyor değiliz. Bizim Savunduğumuz şudur: Federasyona veya başka bir devlet şekline karar verme hakkına sahip olan, yalnız ve yalnız Kıbrıs halkıdır. Böyle bir şeyi dayatmaya kimsenin hakkı yoktur. Ayrıca federasyon yaftası altında Kıbrıs'ın taksim edilmesine karşıyız. Bugün «bağımsız Kıbrıs» lafları arkasında gerçekleştirilmek istenen budur. «Bağımsızlık» sözcüğü, işgalci Türk hâkim sınıflarının

ağzında bir aldatmaca olmaktadır. (S-33) (Not: Dikkat edin! Perinçek, Kıbrıs'ta iki devlet kurulmasına da Kıbrıs'ın ilhakına da karşıdır. Bu fikir hangi devletin çıkarına hizmet eder? Düşünmeye başlayın, cevabını vereceğiz)

Bağımsız Kıbrıs'ı savunmanın tek bir yolu vardır: Kimden gelirse gelsin, hangi bahane ile yapılırsa yapılsın, her türlü yabancı askerî müdahaleye karşı çıkmak ve yabancı birliklerin Kıbrıs'ı terk etmesini istemek. (S-35)

Görüldüğü gibi, Denктаş takımı, faşist Yunan darbesine karşı değildir. Ancak bu darbeden yararlanarak, Türkiye'nin adaya müdahale etmesini haklı göstermeye çalışmıştır. Onlar, bugün faşist darbeye devrilen Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Rum yöneticileriyle değil, darbecilerle işbirliği halindedirler. (S-56)

Türkiye'nin Güvenliği İçin Tek Doğru Çözüm: «Bağımsız, Bloksuz, Yabancı Askerden Arınmış Kıbrıs» (S-60) (Acaba öyle mi? Düşünün!)

Bayram Gazetesindeki satırlardan da anlaşılacağı üzere bugün Kıbrıs'ta sömürünün en ilkel ve kaba şekli olan talan ve yağmacılık söz konusudur. Kıbrıs'taki faşist Denктаş yönetimi, bu talan ve yağmayı kendi tekeline almak için, kanun çıkarmak gereğini dahi duymaktadır. Cumhuriyet gazetesinin yazdığına göre, Türk birliklerinin işgali altındaki bölgede bir «Nereden Buldun Kanunu» çıkarılacaktır. (Cumhuriyet, 28 Ekim 1974) Bu kanun, kişisel olarak yapılan yağmayı yasaklayarak, Rumların terk ettiği mallara, Denктаş yönetimi tarafından el konmasını sağlayacaktır. Bütün bunlar Türk ordusunun silahlı bekçiliği altında yapılmaktadır. (S-65)

Kıbrıs'ta Yabancı Üs ve Askere Hayır!

- 1. Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunuyoruz. Bağımsız Kıbrıs devletini ortadan kaldıracak olan Enosis ve taksime karşıyız.*
- 2. Adayı işgal ederek bir NATO üssü haline getiren ve Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını yok eden bütün yabancı birlikler derhal adayı terk etmelidir Türk birlikleri ve Yunan birlikleri son neferlerine kadar Kıbrıs topraklarından çıkmalıdır*
- 3. Kıbrıs'ın bağımsızlığıyla bağdaşmayan İngiliz üsleri ve gizli Amerikan üssü kaldırılmalı, bütün İngiliz askerleri adadan çıkarılmalıdır.*

Kıbrıs'ın Kaderini Tayin Hakkı, İki Toplumdan Meydana Gelen Kıbrıs Halkına Aittir

- 4. Kıbrıs'ın kaderini Rum ve Türk toplumlarından oluşan Kıbrıs halkı tayin etmelidir. Kendi kaderini tayin etmek, bir ülkenin kendine ait bir meseledir. Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin etmesine engel olan her türlü yabancı müdahaleye son verilmelidir. Hiçbir yabancı kuvvet, Kıbrıs'ın içişlerine karışmamalıdır. Hiçbir çözüm, Kıbrıs halklarına dışarıdan zor kullanarak kabul ettirilemez. (S-81)*

- 6. Sonuç olarak ABD emperyalizminin Kıbrıs üzerindeki tahakkümüne hizmet eden Londra-Zürich anlaşmaları gibi emperyalist anlaşmalara karşıyız. Bu anlaşmalar, İngiltere, Yunanistan ve Türkiye gibi NATO devletlerine Kıbrıs'a müdahale hakkı tanımakta ve Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin hakkını ortadan kaldırmaktadır. Kıbrıs'ın*

bağımsızlığı garantör devletler tarafından değil, bizzat Kıbrıs halkı tarafından garanti altına alınabilir. (S-82)

Federe Devlet Eşittir Taksim

17 Şubat 1975

Aydınlık, Sayı: 54

Kıbrıs'ta «Türk Federe Devleti» ilan edilmiş bulunuyor. Hâkim sınıfların bu son girişimi üzerine yaratılmak istenen bayram havasına katılmadan önce, bütün emekçiler ve yurtseverler, bu hareketin anlamı üzerinde dikkatle düşünmeliyiz. Kıbrıs Türk Federe Devletinin kurulması, Kıbrıs'ın taksim edilmesinin açık ilanından başka bir şey değildir. Hâkim sınıflar, «bağımsız Kıbrıs, bağımsız Kıbrıs» diyerek, Kıbrıs'ın bağımsızlığını çığnemişlerdir. Kıbrıs'ın bir bölümü silah zoruyla Türkiye'ye ilhak edilmiştir. Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin hakkı açıkça ayaklar altına alınmıştır. (S-90)

Bir ülkenin kendi kaderini tayin hakkı ne demektir? O ülkenin her türlü baskı ve müdahale dışında kendi kaderine serbestçe hükmetmesi demektir. Kıbrıs'ın federe bir devlet mi olacağı, yoksa başka bir devlet seklini mi benimseyeceği, tamamen Kıbrıs halkının meselesidir. Kıbrıs'ın iki milli topluluğu, bunu yabancı müdahalelerden uzak olarak kararlaştırabilirler. Oysa bugün Kıbrıs'ın önemli bir bölümü Türkiye'nin askeri işgali altındadır ve «federe devlet» kararı, bu işgale dayanarak silah zoruyla alınmaktadır. (S-91)

✚ Kıbrıs Federal Devletinin bir parçasını oluşturacak olan

KIBRIS FEDERE TÜRK DEVLETİ KURULDU

● Federe devletin başkanlığına oy birliğiyle Denktaş getirildi
● Olay Kıbrıs'ın Türk kesiminde sevinç gösterileri ile kutlandı
● Denktaş: «Büyük bir adım atıldı»

LEFKOŞA, Akay Cemaat bildiriyor

KIBRIS Federal Cumhuriyeti'nin Federe Türk Devleti, 13 Şubat 1975'te ilan edildi. Kıbrıs'ın tamamında Cumhuriyetçiler tarafından büyük sevinçle karşılandı. Akay Cemaat, 13 Şubat'ta Kıbrıs'ın tamamında büyük sevinç gösterileriyle karşılandı. Akay Cemaat, 13 Şubat'ta Kıbrıs'ın tamamında büyük sevinç gösterileriyle karşılandı.

RAUF DENKTAŞ - Kıbrıs Federe Türk Devleti'nin ilk başkanı olan Rauf Denktaş, 1924 yılında İstanbul'da doğdu. İngiltere'de hukuk eğitimi yapan Denktaş, 1950'den Türkiye Cumhuriyeti'ne geldi. 1973'ten beri Kıbrıs Cumhuriyeti'ni yönetmektedir. Denktaş, evli 4 çocuk babası.

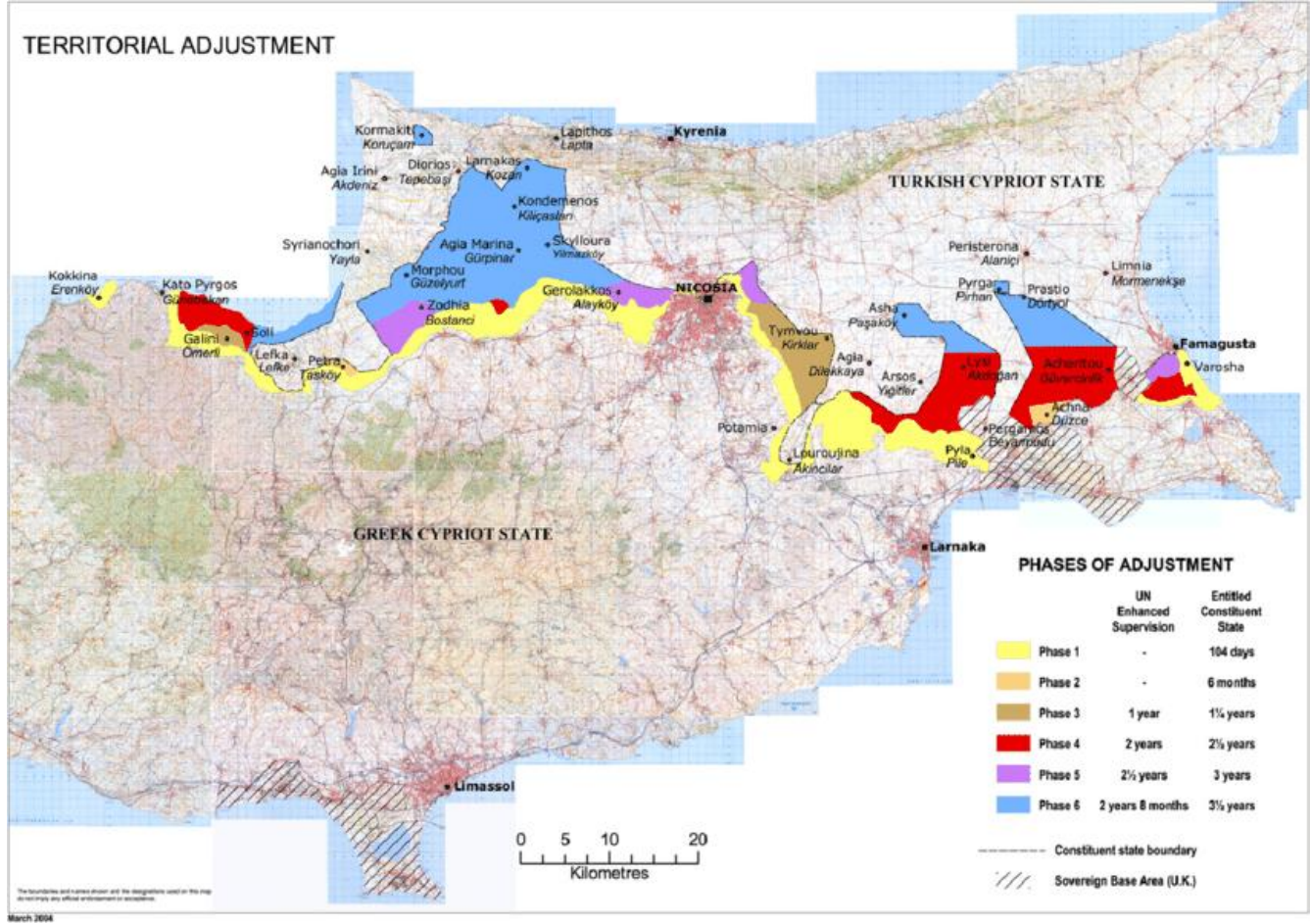
AMERİKASIZ YAPAMAYIZ!

AMERİKA BİZSİZ YAPAMAZ!

Kıbrıs Türk halkının ilk kez devlet yapısı deneyimi elde etme imkânı bulunduğu Kıbrıs Türk Federe Devleti (KTFD), 13 Şubat 1975'te ilan edildi. Kaynak: GÜNCEL KIBRIS

ABD Başkanı Wilson ve Lenin'in Self Determinasyon İlkesi

Yukarıdaki örnekleri çoğaltmak mümkün. Bütün kitap “işgalci Türkiye”, “faşist Denktaş” ifadeleriyle dolu. Kitabı okuduktan sonra Aydınlikçıların içerisindeki kriptoların varlığına olan inancım pekişmişti. Bu kitap, genç istihbaratçılara, kamuoyu oluşturma operasyonunun nasıl yapılacağını öğretmek amacıyla kullanılabilir güzel bir kaynak niteliğindedir.

Kaynak: United Nations Cartographic Section

Kitapta Perinçek'in en çok üzerinde durduğu konu, “self determinasyon” hakkı idi. Perinçek, “Kıbrıs'tan Türk askeriyle birlikte tüm yabancı askerler çekilsin, Kıbrıs halkı kendi kaderini kendi belirlesin” diyordu. Müdahaleden sonra ada ikiye bölünmüştü. Bir çeşit mübadele yaşanmış, Türkler kuzeyde, Rumlar güneyde toplanmıştı. İki ayrı etnik unsurun kendi kaderini tayin etme hakkı vardı. Ama Perinçek, kendince adayı tek bir bütün olarak sayıyor ve azınlıkta olan Türklerin kendi kaderini tayin etme hakkı olduğunu görmezden geliyordu. Oysaki aynı Perinçek, aynı tarihlerde, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) programının 52'inci maddesinde, “Kürt milleti, Türk milletiyle aynı devlet içinde yaşamaya karşı çıkabilir. Türkiye Cumhuriyeti'nden ayrılarak, kendi bağımsız milli devletini kurabilir. Devlet kurmak, yalnız Türk milletinin tekelinde ve imtiyazında olamaz. Devlet kurmak, Türk milletinin olduğu kadar, Kürt

*milletinin de hakkıdır.*³ diyerek, Türkiye içerisinde yaşayan Kürtlere self determinasyon hakkını tanıyordu. Ama sıra Kıbrıs'ta yaşayan Türklere gelince onların da kendi kaderlerini tayin etme hakkı olduğu Perinçek'in aklına hiç gelmiyordu. Acaba bu ikiyüzlülüğün sebebi ne olabilirdi?

Aradan yıllar geçmiş, 2002 yılında Annan Planı gündeme gelmişti. Plana göre adadaki iki halk, 2004 yılında ayrı ayrı referandum yapacak ve eğer referandumdan evet oyu çıkarsa iki halk birleşerek tek bir devlet olarak AB'ye gireceklerdi. Bu noktaya gelindiğinde Doğu Perinçek birdenbire döndü, ada halklarının kendi kaderini tayin etme hakkı olduğunu unutmuştu, var gücüyle Annan Planına karşı çıkmaya başladı. O değil miydi 1974 yılında *"Kıbrıs halkı kendi kaderini kendi belirlesin"* diyen? Acaba Perinçek neden bu fikirden dönmüştü? Yoksa geçmişteki hatalarını görmüş doğru yolu mu bulmuştu? Aslına bakarsanız Doğu Perinçek hiç dönmedi; 1974'de nerede duruyorsa 2002'de de aynı noktada duruyordu. Birisinin pozisyonunu değişip değiştirmediyi görmek için hangi açıdan baktığınıza bağlıdır. Anlatacağız.

Bu yazı dizisinin ilk bölümünde konuyu açıklamaya çalışmıştık. Okumayanlar veya diziye yeni başlayanlar için tekrar hatırlatalım. Aydınlık hareketi ay çiçeği gibi her zaman güneşe bakar, güneş neredeyse yüzünü oraya döner. Çocukluğumda seyrettiğim Şeytan isimli bir film vardı. Filmde şeytanın kafası vücudundan bağımsız 360 derece dönebiliyordu. Aydınlıkçılar da buna benzer bir durum var ama onlarda kafa sabit hep aynı yere bakıyor, vücut fıldır fıldır dönüyor, biz de Aydınlıkçıları döndü zannediyoruz. Aydınlıkçılar için güneş Vatansız Para (küreselciler) ve İsrail'dir. Aydınlıkçılara Türkiye'den bakarsanız sürekli döndüklerini zannedersiniz ama İsrail ve Vatansız Para ekseninden bakarsanız bir santimetre kıpırdamadıklarını görürsünüz. Bakın Doğu Perinçek Kıbrıs Meselesi isimli kitabında ne diyor:

*Kıbrıs'ın bağımsız bir üçüncü dünya ülkesi olarak kalması, Türkiye halkının güvenliğine en uygun çözümdür. Bu çözüm, bütün üçüncü dünya ülkelerinin ve dünya halklarının yararınadır. Aslında emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin tahammül edemedikleri de budur.*⁴

Bu laf Türkiye'nin çıkarını değil tam da İsrail'in çıkarını işaret ediyor. Konuyu daha iyi kavrayabilmeniz için biraz tarih bilgisine ihtiyacımız var. Öncelikle şu üç hususun altını çizelim sonra tarih bilgisine geçeriz: 1) Kıbrıs, Vadedilmiş Topraklar içerisinde, 2) Müslüman denizinde bir ada pozisyonunda olan İsrail'in dünyaya açılan tek kapısı Akdeniz ve onun kilidi Kıbrıs'tır. İsrail'in güvenliği için ada hayati öneme sahiptir. 3) İsrail denkleme katılmadan Kıbrıs'ta neler olduğu kesinlikle anlaşılamaz.

Kıbrıs'ın İsrail Açısından Önemi

Tarihteki ikinci Yahudi Devletini yıkan Romalılar, Kıbrıs'ı üs olarak kullanmışlardı. Avrupa'dan kalkarak Kudüs ve civarını ele geçirmek isteyen on bir Haçlı Seferi sırasında da Kıbrıs bir Doğu Akdeniz üssü olarak kullanılmıştı. Bölgenin günümüzdeki haritasını çizen İngiltere de

³ Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası SAVUNMA, Aydınlık Yayınları, S-430

⁴ Doğu Perinçek, "Kıbrıs Meselesi", Aydınlık Yayınları No:22, Birinci Baskı Ocak 1976, S-61

19'uncu yüzyılın sonlarında Filistin'e girerken önce Kıbrıs'ı ele geçirmiş ve daha sonra Kıbrıs üzerinden düzenlenen askerî harekât ile Ortadoğu topraklarına İngiliz orduları ayak basmıştı.⁵ Görüleceği üzere Yahudi devletinin güvenliği açısından Kıbrıs çok önemlidir.

Benzer şekilde Yahudiler de İsrail devletini kurmak için Kıbrıs'ı bir üs olarak kullanmayı düşünmüştür. Bu düşünce ilk defa Kanuni Sultan Süleyman döneminde gündeme gelmiştir. 1550'lerde dünyanın üç numaralı bankeri olarak adlandırabileceğimiz Portekiz asıllı Dona Gracia engizisyonundan kaçarak Osmanlıya sığınmıştır. Dona Gracia kadın olması sebebiyle bütün işlerini yeğeni Jazef Nasi görmektedir. Dona Gracia'nın bir amacı da o dönemde Avrupa'da Hristiyan engizisyonunda acılar çeken Yahudi ve Marranlara bir yurt bulmaktır. Marran, İspanyolcada Musevi inancından Hristiyanlığa geçmiş gibi yapan Yahudilere verilen addır. Mendesler olarak adlandırılan bu aile de Marran'dır. Osmanlıya sığındıktan sonra Yahudi kimlikleriyle yaşamaya başlamışlardır. Dona Gracia, Kanuni'den Tiberias'da bir Yahudi kolonisi kurma imtiyazını almıştır. Tiberias bugünkü İsrail topraklarında Golan Tepelerinin güneyinde, Taberiye Gölü'nün batı kıyısında bir yerleşim merkezidir. Bu bölgenin Yahudi inancında çok kutsal bir değeri vardır. Kanuni, burada yapılan kaleyi büyük ölçüde Osmanlı hazinesi ve kendi cebinden finanse etmiştir. Zaten Kanuni'ye de muhteşem Süleyman adını verenler Yahudilerdir. 1561'de Jazef Nasi'ye Tiberias Lordu unvanı verilmiştir. Diaspora Musevileri, yüzlerce yıldır Hamursuz Bayramı'nda adet olarak yemek öncesi dualarında, **“Bu yıl burada, seneye de bu bayramı Kudüs'te kutlarız.”** diye dua ederlerdi. Osmanlı'ya gelen Dona Gracia, Jozef Nasi ve diğer Yahudiler de aynı duayı ediyorlardı. Kudüs'te tekrar Yahudi devletini kurabilmek için Kıbrıs'ın fethi gerekiyordu. Kıbrıs, Avrupa'da yaşayan Yahudi ve Marranların Tibarias'a ve bugünkü İsrail topraklarına taşınması için bir üs olarak kullanılacaktı. Ayrıca Kıbrıs'ın Yahudilerin eline geçmesi bütün Doğu Akdeniz ticaretinin kontrol edilmesini sağlayarak, kurulacak Yahudi devletine önemli bir gelir sağlayacaktı. Diğer yandan kutsal Yahudi topraklarının güvenliği Kıbrıs elde tutulmadan sağlanamazdı. Bu maksatlarla Jozef Nasi, önce Kanuni'yi Kıbrıs'a fethetmeye zorladı. Yaşlı padişah, Venedik ile dengeleri bozmamak için, Kıbrıs o tarihte Venediklilerin elindeydi, bu fethetmeye yanaşmamıştı. Nasi, bu yöndeki çabalarına devam etti ve sonunda Kanuni'nin yerine geçen oğlu II. Selim'i bu fethetmeye ikna etmeyi başardı. Nasi, Selim'in şarap sofralarındaki en yakın arkadaşıydı. Diğer yandan Yahudi asıllı olduğu bilinen Nurbanu Sultan ile Selim'i Nasi evlendirmişti. Nasi'nin saraydaki diğer paşalarla da çok yakın ilişkileri vardı. Bütün bu ilişkiler ağı, Nasi'nin o dönem hariciye nazırı (dışişleri bakanı) gibi davranmasına vesile oluyordu. Bir gün şarap sofrasında fazlaca neşelenen Selim, Nasi'ye Kıbrıs'ı fethettiğinde onu Kıbrıs kralı yapacağı sözünü vermişti. Bu söz üzerine Nasi, krallık hazırlıklarına başlamış ve kendisine taç bile yaptırmıştı. Kıbrıs'ın fethine Sadrazam Sokullu Mehmet Paşa karşıydı. Akdeniz ticaretine tamamen hâkim olma çabasının, kendi aralarında anlaşamayan İspanya, Fransa ve Venedik'i bir araya getirerek Osmanlı'nın karşısına bir haçlı ittifakı çıkarmasından korkuyordu. Nitekim öyle de oldu. Kıbrıs'ın fethi tamamlandıktan iki ay sonra 07 Ekim 1571'de İnebahtı'da Osmanlı Donanması ile Haçlı Donanması karşı karşıya geldi. Haçlı Donanması, okyanuslarda harekât icra edebilen, çağın modern gemilerinden oluşuyordu. Osmanlı donanması ise kıyıya

⁵ Anıl Çeçen, “İsrail ve Kıbrıs”, ngazete, 13 Şubat 2022, <https://www.ngazete.com/israil-ve-kibris-3185yy.htm>

yakın sularda harekât yapan küçük gemilerden müteşekkildi. Osmanlı donanmasının yapması gereken şey kaçmaktı. Fakat Nasi, Osmanlıyı kesin sonuçlu savaşa zorladı. Sonuç felaketti. Donanmamızı kaybettik. Bir daha da hiçbir deniz muharebesini kazanamadık. Kıbrıs'ı almıştık ama deniz kontrolü karşı tarafın eline geçmişti. Sadrazam Sokullu Mehmet Paşa'nın öngörülerinin doğru çıkması Nasi'ye büyük itibar kaybettirdi ve kendisi Kıbrıs kralı olamadı. Sonuçta Yahudiler bir devlet kurmak için 377 yıl daha beklemek zorunda kaldı.⁶ Osmanlı adayı fethettikten sonra adaya çok sayıda Yahudi yerleştirildi. Bugün hala Rum tarafında Rum ismi ve Rum kimliği ile Türk tarafında da Türk ismi ve Türk kimliği ile yaşayan çok sayıda Yahudi kökenli vatandaş vardır.

Görüleceği üzere Kıbrıs adasının Türkler tarafından fethedilmesini en çok Yahudiler istemiş, kendi güçleri yeterli olmadığı için de Türklerin gücünü kendi çıkarları doğrultusunda kullanmışlardır. Günümüzde de aynı şeyler söz konusudur. Bugün Kıbrıs'ta karşı karşıya kaldığımız sorunları anlayabilmek ve doğru çözüm yolunu bulabilmek adına biraz da Kıbrıs sorunu nasıl çıktı ona bakalım, sonra sadede yani Aydınlanıcıların bu konuda oynadıkları role geri döneriz.

Deredeki Balıklar

Kıbrıs Adası, 93 Harbi'nden (1877-78) beri İngilizlerin yönetimindeydi. İngiltere'nin ilk Yahudi asıllı Başbakanı Benjamin Disraeli adayı Osmanlı'nın elinden almıştı. 2. Dünya Savaşı'ndan sonra Ortadoğu'daki sömürgeler bağımsızlıklarını kazanmaya başlamıştı. Kıbrıs adası da bağımsızlık için ayaklanmıştı. Ocak 1950 tarihinde Doğu Ortodoks Kilisesi, Kıbrıs Türk toplumunun boykot ettiği bir referandum düzenledi. Referanduma katılan halkın %90'ı Kıbrıs'ın Yunanistan ile birleşmesini öngören Enosis lehinde oy verdi. Tabi ki İngiltere böyle bir şeye izin veremezdi. Fakat halkın tepkisi İngiltere'yi gittikçe zorluyordu. 1955 yılında Kıbrıslı Rumların kurduğu EOKA (Ethniki Organosis Kiprion Agoniston: *Kıbrıslı Savaşçıların Millî Örgütü*) örgütü, İngiliz kuvvetlerini adadan çıkarmak için silahlı eylemlere başladı. Aynı yıl İngilizler, EOKA terörünün durdurulmasında yardımcı olmak üzere tamamen Türklerden oluşturulan özel bir polis gücü kurdular.⁷ Amaçlarının ne olduğunu siz tahmin edin.

EOKA'nın kurucusu Kıbrıs doğumlu Yunan Ordusunda görelî Albay Georgios Grivas'tı. Grivas'ın aslı amacı, adayı Yunanistan'a bağlamaktı (Enosis). EOKA önceleri sadece adadaki İngiliz ve onlara hizmet eden Rumlara saldırmaya başladı. Türklerle saldırmak kesinlikle yasaktı. İngilizler Ortadoğu, Doğu Akdeniz ve Süveyş kanalını kontrol eden bu adayı bırakmak istemiyorlardı. 1956 yılında yaşanan Süveyş Krizinden sonra İngilizlerin Mısır'ı terk etmek zorunda kalması, adanın önemini onlar açısından daha da artırmıştı.

Kızılderililerin bir atasözü var: "Eğer bir nehirde iki balık kavga ediyorsa, bilin ki oradan az önce uzun bacaklı bir İngiliz geçmiştir". İngilizler bu atasözüne uyacak şekilde adada kalma stratejilerini Türk ve Rum halklarını birbirine kırdırma üzerine kurmuşlardı. Türkiye'yi olayın içine çekebilmek için iki söylem geliştirdiler: 1) Türkiye'ye, sizden aldığımız adayı tekrar size

⁶ Bu bilgilerin çoğu Aaron Nommaz'ın, "Endülüs'ten Osmanlı'ya Paraya Yön Veren Yahudi Bankerler", kitabından alınmıştır. Destek Yayınları, Aralık 2019, S-218, 223, 233, 252, 320, 323, 324, 331

⁷ Ulvi Keser, "Kıbrıs'ta Göç Hareketleri ve 1974 Sonrası Yaşananlar", ÇTTAD, V/12,(2006/Bahar), s.s. 103–128

geri verelim, 2) Adayı, Türkiye ile Yunanistan arasında paylaştıralım dediler. Aslında İngilizlerin böyle bir niyeti yoktu. Oltanın ucuna konulan bu yem Türkiye'yi olayın içine çekmek için kullanıldı. Adanın jeopolitik önemi Türkiye'nin oyuna dâhil olmasını kolaylaştırmıştı. O zamana kadar Türkiye, Kıbrıs'ın stratejik öneminin farkında bile değildi. Bu dönemde Türkiye, Yunanistan'a adayı paylaşmayı teklif etti ancak Yunanistan hepsini istediği için bu teklifi kabul etmedi.

Demokrat Parti iktidarda, Celal Bayar Cumhurbaşkanı, Adanan Menderes Başbakanı. Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu, Londra'da Kıbrıs görüşmelerine katılırken, Ankara ile yaptığı bir görüşme sonrasında Türkiye'de 6-7 Eylül 1955 olayları patlak verdi. Birileri büyük ihtimalle Londra'da Zorlu'nun kulağına bir şeyler fısıldamıştı. İstanbul'da Rumlar başta olmak üzere gayrimüslimlerin işyeri ve evlerine saldırılar oldu. Olaylar, basında yer alan, "Atatürk'ün Selanik'te doğduğu evin bombalandığı" yalan haberiyle başlamıştı. Sonradan olayları tezgâhlayanın Millî Emniyet Hizmeti (MAH- MİT'in önceki adı) olduğu anlaşıldı. 1974 yılında Özel Harp Dairesi Başkanlığı görevini yapan emekli Orgeneral Sabri Yirmibeşoğlu, 2012 yılında verdiği bir röportajda, "Özel Harpte bir kural vardır; halkın mukavemetini artırmak için düşman yapmış gibi bazı değerlere sabotaj yapılır. Bir cami yakılır. Kıbrıs'ta cami yaktık biz. Cami yakılır mesela." demişti.⁸

İşte bu ve benzeri olaylardan sonra EOKA'nın saldırıları İngilizlerden çok adadaki Türklere yöneldi ve EOKA ana hedef olarak Enosis'e odaklandı. Uzun lafın kısıası 1955 yılında İngilizler, Türkiye'yi işin içine çekmeyi başarınca deredeki iki balık birbiriyle kavga etmeye başlamıştı. Bir süre sonra EOKA'nın karşısına TMT (Türk Mukavemet Teşkilatı kuruldu) koyuldu. TMT de adanın Yunanistan ve Türkiye arasında taksim edilmesini istiyordu. Sonuç olarak İngilizler kendilerine yönelen saldırıyı adada yaşayan iki etnik grup arasında çatışmaya çevirmiş bu sayede kendileri de arabulucu porsiyonunu kazanmıştı. İngilizlerin arabuluculuğunda, Türkiye ve Yunanistan'ın katılımıyla, Londra ve Zürih anlaşmaları yapılarak, 1960 yılında Kıbrıs Cumhuriyeti bağımsız bir devlet olarak ilan edildi. Bu anlaşmalara göre Ağrotur ve Dikelya askeri üsleri İngilizlere bırakılmıştı.

Üst Akıl Devrede

Üç ülke arasında imzalanan garanti anlaşmasında ilginç bir madde vardır. Anlaşmanın birinci maddesi, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin tümüyle veya taksim edilerek başka bir devletle birleşmesini yasaklamaktadır. İngilizler adanın yönetimini devretmiş ama askeri üsleri hava sahası ve karasularıyla kendi toprağı yapmayı başarmıştı. Dolayısıyla İngilizler istediğini almıştı. Peki, ilhak ve taksime karşı olan bu madde en çok kimin işine yaramaktaydı? Konuya İsrail açısından bakarsanız, adanın bir bütün halinde bir Müslüman veya Hristiyan devletle birleşmesi veya Müslüman ve Hristiyanlar arasında taksim edilmesi engellenmiştir. Üst Aklın, garanti anlaşmasına bu maddeyi koymasının sebebi işte budur.

Akritas Planı

⁸ Mehmet Ali Güller, "Bir Kontrgerilla eylemi: 6-7 Eylül 1955 olayları", 6 Eylül 2015, <https://mehmetaliguller.com/2015/09/06/bir-kontrgerilla-eylemi-6-7-eylul-1955-olaylari/>
Sayfa 10 / 23

Kıbrıs Cumhuriyeti kurulmasına rağmen adaya huzur gelmedi. İngilizlerin adadaki üsleri elde etmek için iki toplumu birbirine düşürmesi her iki tarafta da milliyetçilik duygularının yükselmesine sebep olmuştu. Çoğunluk olan Rumlar, Türklere fazla hak verildiğini düşünmekteydi. Anayasaya göre Devletin Cumhurbaşkanı Rum, yardımcısı eşit haklara sahip bir Türk'tü. Bakanlar kurulu yedi Rum üç Türk Bakandan oluşmaktaydı. Meclisteki temsil oranı da aynıydı. Bu yapıda işlerin yürümediğini ileri süren Rumlar hep daha fazlasını istediler. 1963 yılına gelindiğinde Akritas Planı devreye konuldu. Amaç, Kıbrıs Türklerinin etkinliğini azaltarak güçlü bir Rum yönetimi kurmaktır. Haliyle bir süre sonra çatışmalar tekrar başladı. EOKA yine devredeydi. 24 Aralık 1963'te "Kanlı Noel" yaşandı. Olaylarda toplam 364 Türk ile 174 Rum öldü. Türk uçakları, 25 Aralık'ta ada üzerinde alçak uçuş yaptılar. Çatışmalar bir türlü bitmiyordu. Sonunda Türkiye, 02 Haziran 1964'te, Kıbrıs'a müdahale kararı aldı. Çıkarma hazırlıkları başlamıştı. 05 Haziran'da ABD Başkanı Lyndon Johnson, Başbakan İsmet İnönü'ye bir mektup göndererek, "Türkiye'nin tek taraflı adaya müdahale etmesi durumunda Sovyetler Birliği'nin de Türkiye'ye müdahale ihtimalinin doğacağını ve NATO'nun böyle bir durumda Türkiye'yi savunma konusunda isteksiz olacağını" bildirdi. Bu mektup, adaya yapılacak çıkarmayı önlemişti. Türkiye'nin müdahale edemeyeceğini gören Rumlar gemi azağına aldılar. Kıbrıslı Türklerin yoğun olarak yaşadığı Erenköy kuşatma altındaydı. Türk Hava Kuvvetleri, ABD'nin dur demesine rağmen 08 Ağustos 1964'te 34 uçak ile Erenköy'ü ablukaya alan Rum gemi ve birliklerin bombaladı. Cengiz Topel bu operasyonda uçağının isabet alıp atlaması sonrası Rumların eline geçmiş ve şehit edilmiştir.

Cengiz Topel, Kaynak: RAY HABER

Makarios, 09 Ağustos 1964'te Sovyetler Birliği ve Mısır hükümetlerine askeri yardım çağrısında bulundu. İki gün süren hava harekâtından sonra Sovyet Lideri Kruşçev, Başbakan

İsmet İnönü'ye bir mesaj göndererek, operasyonu derhal durdurmasını talep etti. Sanki ABD ile Sovyetler arasında danışıklı dövüş vardı. Johnson, İnönü'ye adaya müdahale ederseniz sizi Sovyetlere karşı savunmam demişti, hava harekâtının ikinci gününde de Kruşçev hemen devreye girmiş, sert bir dille İnönü'den harekâtı durdurmasını istemişti.

Kızıl Papaz

Bu yaşananlar Makarios'un kafasında şöyle bir resim oluşturdu. Türkiye, Johnson mektubuna rağmen adayı bombaladı. ABD tek başına Türkiye'yi adaya müdahaleden alıkoyamaz. Ama Sovyet tehdidi Türkiye'yi durdurabiliyor. O halde Sovyetlerle yakınlaşmak gerekir. Bu çerçevede Türkiye'nin adaya yaptığı hava harekâtından sonra Makarios hükümeti ile Sovyetler arasında hızlı bir yakınlaşma başladı, hemen diplomatik ilişkiler kuruldu. 1965 yılında Sovyetler Kıbrıs Cumhuriyeti'ne 70 milyon değerinde silah ve teçhizat verdi. 1967 yılında Çekoslovakya'dan polis içinde paramiliter güç oluşturmak için ciddi miktarda silah satın alındı. Lefkoşa'da Sovyetler Birliği kültür merkezi açıldı. Çok sayıda Kıbrıslı öğrenci Sovyetler Birliğine üniversite eğitimine gönderildi.⁹

İlerleyen yıllarda komünist AKEL adanın en güçlü siyasi partisi haline gelmişti. AKEL'in birçok üyesi özel burs alarak komünist ülkelerde tahsil görmüş ve partide önemli görevler almaya başlamıştı.¹⁰ 1971 seçimlerinde AKEL toplam oyların %30'unu alarak gelişmesini gösterdi. AKEL'in seçimdeki bu başarısı ve adadaki komünist hareketlerin ilerlemesi, AKEL'in bir sonraki seçimde olası zaferinin bir işaretiydi. AKEL bir sonraki seçimi kazanırsa ada Moskova'nın eline geçebilirdi. Mayıs 1971'de Lizbon'da yapılan bir NATO toplantısında Makarios, adadaki komünist tehdidi görmezden geldiği için eleştirildi. ABD ayrıca Makarios'a karşı bazı önlemler alınması gerektiğine karar verdi. Makarios'u devirmek için Türkiye kullanılamazdı. Çünkü Türkiye'ye müdahale edersen seni savunmayacağız denmiş ve bunun üzerine Sovyetler de Türkiye'yi müdahale konusunda tehdit etmişti. Bu durumda Türkiye'nin olası müdahalesi soğuk savaş ortamında iki kutup arasında savaş çıkartma riski taşıyordu. Bu nedenle Makarios'u devirmenin tek yolu vardı o da EOKA'nın tekrar diriltilmesi. 1964 olaylarından sonra özel kuvvetçi Albay Grivas Yunanistan'a geri çekilmişti, adada komünist hareketin güçlenmesi üzerine 28 Ağustos 1971'de tekrar adaya gönderildi. Grivas, EOKA'nın yeni versiyonu EOKA-B'yi kurdu. Bu seferki görevi Makarios'u devirmek ve adayı Yunanistan'a bağlamaktı.¹¹

21 Nisan 1967 tarihinde bir grup Albay Yunanistan'da darbe yapmıştı. Bu NATO'cu kuklalar aynı zamanda çok milliyetçiydi. Kıbrıs'ın Yunanistan'a katılmasını istiyorlardı. O yüzden ABD'nin Makarios'u devirme planını EOKA-B'yi kurarak desteklediler. Makarios'a birkaç defa suikast girişimi yapıldı ama "kızıl papaz" dedikleri komünist yanlısı başkanı öldürmeyi başaramadılar. Makarios ve AKEL, 1967 yılından itibaren Enosis'e karşı çıkmaya

⁹ John Sakkas, Nataliya Zhukova, "The Soviet Union, Turkey and the Cyprus Problem, 1967-1974", 2013, <https://www.cairn.info/revue-les-cahiers-irice-2013-1-page-123.htm>

¹⁰ Aslım İlksoy, "The Soviet Union and Cyprus in 1974 Events", Athens Journal of History - Volume 2, Issue 4 <https://www.athensjournals.gr/history/2016-2-4-3-Aslim.pdf>

¹¹ Mustafa Çağatay Aslan, "The Cyprus Question in the Making and the Attitude of the Soviet Union Towards the Cyprus Question (1960-1974)", September 2008, A Master's Thesis, Bilkent University

başlamıştı.¹² Adanın Yunanistan ile birleşmesinin kesinlikle Türkiye'nin müdahalesiyle sonuçlanacağını düşünüyorlardı. Bu yüzden bağlantısızlar hareketine yöneldiler. Bu arada Doğu Bloku ülkeleriyle de ilişkileri güçlendirme yoluna gittiler. Bu eğilim Yunanistan'daki cuntayı çileden çıkartıyordu.

02 Temmuz 1971 tarihli Pravda gazetesi Yunan cuntasının Makarios hükümetini devirmeyi ve bunu başarmak için EOKA-B ile işbirliği yapmayı amaçladığını yazıyordu.¹³ Bu arada Pravda gazetesi 16 Şubat 1971 sayısında İngilizleri, Akrotiri üssünü Amerikalılara açmakla suçluyor, Amerikalıların bu üslerden Ürdün'e müdahale için uçak kaldırdığını ayrıca bu üssü kullanarak İsrail'e F-4 Fantom uçakları gönderdiklerini iddia ediyordu. Aynı yıl Sovyet savaş gemileri Baf limanını ziyaret etmeye başlamıştı. Gemiler limana şüpheli yükler bırakıyordu. Ankara, bu yüklerin silah olduğunu söylüyordu. 22 Eylül 1971'de Independent Television News (ITN) Makarios ile bir röportaj yapmış, "Sovyet gemilerinin Kıbrıs limanlarını kullanmasına izin verir misiniz?" diye sormuştu. Makarios, "böyle bir durum ortaya çıkarsa öncelikle Kıbrıs'ın çıkarlarını göz önünde bulundurarak değerlendiririm" şeklinde cevap vermişti.¹⁴ Makarios yönetimi NATO'dan uzaklaşırken her geçen gün Sovyetlere daha yakınlaşıyordu.

Archbishop Makarios

Nicos Sampson

Kaynak: CYPRUS SCENE

Rus arşivlerine göre Sovyetler Birliği, AKEL'e yardım ediyor, Makarios'un can güvenliğini sağlamak için silah yardımıyla bulunuyordu. 1973'te AKEL'e, 140 bin dolar transfer edilmişti.¹⁵ Aynı tarihlerde muhtemelen 1974 yılı başında Çekoslovakya üzerinden yeni bir silah tedarik anlaşması yapılmıştı. Bu seferki silah paketinde SA-2 hava savunma füzeleri de

¹² Age.

¹³ Age.

¹⁴ Age.

¹⁵ John Sakkas, "The Soviet Union, Turkey and the Cyprus Problem, 1967-1974", University of the Aegean, January 2013

vardı.¹⁶ SA-2'leri günümüzün S-400'leri gibi düşünebiliriz. Döneminin en gelişmiş hava savunma füzeleri olan SA-2'ler, Rusya üzerinde uçan Amerikan U-2 uçağını düşürerek rüştünü ispatlamıştı. Bu füzelerin Kıbrıs'a yerleştirilmesi, adadaki İngiliz üslerini işlevsiz kılacaktı. SA-2'lerin adadaki varlığı, İngiliz üslerinden kalkan uçakların daha iniş takımlarını toplamadan önce vurulabileceği anlamına geliyordu. Makarios'un bu son hamlesi adayı Akdeniz'in Küba'sına çevirmişti. Amerikalılar açısından artık Makarios'u devirmekten başka çare kalmamıştı.

Bir süre önce EOKA'nın kurucusu Albay Georgios Grivas ölmüş yerini "kasap" lakaplı Nicos Sampson almıştı. Makarios, 1974 baharında Atina'dan Yunanlı subayları Kıbrıs'tan çekmesini istedi. Bu bardağı taşıran son damlaydı. Adaya gönderilen Yunanlı subaylar ve askerlerin liderliğinde küresel destekli EOKA-B darbesi an meselesiydi. ABD'nin her şeyden haberi vardı, darbe bağıra bağıra geliyordu.

Kissinger'in Planı

O sırada ABD Watergate skandalı ile çalkalanıyordu. Nixon yönetimi çöküşün eşiğine gelmişti. Dış politika tamamen ABD'nin ünlü dışişleri bakanı Yahudi asıllı Henry Kissinger'in tekelindeydi. Kissinger Makarios'u Akdeniz'in "Castro'su" olarak görüyordu. Türkiye'nin adayı işgalinden de kuşkuluydu. Adanın Yunanistan'a ilhak edilmesini ise hiç istemiyordu. Tahminimize göre Kissinger'in planı şuydu: Kızıl Papaz Makarios'u Yunanlı askerler yardımıyla yapılacak bir EOKA-B darbesi ile devirecek, ada Yunanistan'a ilhak olmasın diye de bu sefer Türkiye'nin adaya müdahalesine göz yumulacaktı. Türkiye'nin müdahalesi sonrası Yunanistan destekli EOKA-B cuntası adadan kaçacak, Sovyetler Birliği, askeri cuntayı devireceği ve Makarios yönetiminin tekrar önünü açacağı düşüncesiyle Türkiye'nin müdahalesine ses çıkartmayacaktı. Kızıl Papaz ve EOKA-B'den kurtulan Kissinger ise adaya İsrail ve ABD yanlısı yeni bir yönetim getirecekti. Plan buydu.

15 Temmuz 1974 tarihinde Kıbrıs Ulusal Muhafızları Yunanlı subaylar liderliğinde bir darbe düzenleyerek Makarios'u devirdi. 16 Temmuz'da da Yunanlı askeri cunta Sampson'un adanın yeni cumhurbaşkanı olduğunu ilan etti. Ancak adada hâlâ Sampson ile Makarios kuvvetleri arasında çatışmalar devam ediyordu. Yunan cuntası Sampson duruma hâkim olduktan sonra referandum yapacak ve adayı Yunanistan'a bağlayacaktı. Derhal gidişata müdahale edilmeliydi.

Türkiye'de iktidarda Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) ve Milli Selamet Partisi (MSP) koalisyon hükümeti bulunuyordu. Bülent Ecevit Başbakan, Necmettin Erbakan Başbakan Yardımcısıydı. 15 Temmuz akşamı geç saatlerde Türkiye'de Milli Güvenlik Kurulu toplandı. Kıbrıs'a derhal müdahale yapılması gerektiğini ilk söyleyen Maliye Bakanı Deniz Baykal olmuştu. Aksi takdirde Yunanistan güney komşumuz olacaktı.¹⁷ Koalisyon ortağı Necmettin Erbakan da hemen müdahale yapılmasından ve adanın taksiminden yanaydı. Ancak Başbakan Bülent

¹⁶ Nikolaos Paounis, "The policy of the dictatorship in Cyprus – Low reflexes and detrimental bidding", Published on 10/05/2020, <https://defenceredefined.com.cy/the-policy-of-the-dictatorship-in-cyprus-low-reflexes-and-detrimental-bidding/>

¹⁷ file:///Users/osmanbasibuyuk/Downloads/TheSovietUnionTurkeyandCyprus.pdf

Ecevit çok tedirgindi. Soğuk Savaş ortamında bütün dünyayı karşımıza alarak yanlış bir hareket yapmak istemiyordu. Diğer garantör ülke, İngiltere ile beraber adaya müdahale yapılmasından yanaydı. Londra'ya gidip İngiliz Dışişleri Bakanı James Callaghan ile görüşmek istedi. Bu arada küçük bir bilgi verelim. Callaghan da Kissinger gibi Yahudi asıllı bir siyasetçiydi.

Sonuçta CHP-MSP koalisyon hükümeti, Ecevit'in Londra'ya giderek Dışişleri Bakanı Callaghan ile görüşmesine karar verdi. MSP'yi temsilen İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk de Ecevit ile beraber Londra'ya gönderildi. Erbakan bu konuda şunları söylemektedir:

*“Callaghan ile görüşmeler esnasında herhangi bir şekilde müşterek harekete (İngiltere ile beraber müdahale) karar verilmesin diye Ecevit'in yanına Oğuzhan beyi koyduk; bekçi olarak. Konuşmalarda bulun, icabında müdahale et, biz beraber hareket yaparsak bundan bize hayır gelmez. Fakat Allah'tan Callaghan'ın kendisi kabul etmedi. Böylece Ecevit eli boş geldi”.*¹⁸

Yine küçük bir bilgi verelim. Milli Çözüm Dergisi Başyazarı, Erbakan taraftarı Ahmet Akgül, Oğuzhan Asiltürk'ün 34 yaşındayken Durmuş Durduyan olan adını Oğuzhan Asiltürk olarak değiştirdiğini ve Asiltürk'ün pakraduni kökenli olduğunu yazmaktadır.¹⁹

Necmettin Erbakan'ın anlatımına göre, Ecevit'i Londra'ya uğurladıktan sonra Genelkurmay Başkanı Org. Semih Sancar ve Kuvvet Komutanları Erbakan ile görüşmek istemiş ve hemen orada hava limanında yapılan görüşmede askerler; Erbakan'a kaybedilecek hiç vakit olmadığını, çıkarma hazırlıklarının iki gün, çıkarmanın da bir gün süreceğini, Ecevit'in dönmesinin beklenmesi durumunda geçen süre zarfında Sampson'un adaya hâkim olabileceğini, ondan sonra yapılacak harekâta çok fazla kayıp verilebileceğini söyleyerek başbakanlığa vekâlet eden Erbakan'dan kendilerine çıkarma hazırlıklarına başlama talimatı vermesini istemişler. Bunun üzerine Erbakan, çıkarma hazırlıklarına başlanması talimatını vermiş. Ecevit, Londra'dan döndüğünde askerler gemilere binmiş vaziyette hazır beklemekteymiş.²⁰ Londra'da yapılan görüşmelerde Callaghan, Türkiye ile beraber garantör ülke olarak İngilizlerin adaya müdahale etmeyeceğini, ayrıca İngiliz üslerini de Türkiye'ye kullandırmayacaklarını söylemiş. Oğuzhan Asiltürk'ün, “Türkiye olarak tek başına biz müdahale edersek ne düşünürsünüz?” şeklindeki sorusuna da “siz bilirsiniz” cevabını vermiş.²¹

İkiye Bölünen Ada İsrail'in Elinden Gitmesin

Ecevit Londra'dan döndüğünde birliklerin gemilere binmiş vaziyette hazır beklediğini öğrenince biraz şaşırmıştır. Takiben bakanlar kurulu toplanarak son karar verilir ve 20 Temmuz 1974 günü Kıbrıs Barış Harekâtı başlar.

¹⁸ Kıbrıs Barış Harekâtı Ve Prof Dr Necmettin Erbakan <https://www.youtube.com/watch?v=C11B5RuX5Eg> dk. 3

¹⁹ Ahmet Akgül, “Oğuzhan AKP'ye, Erdoğan ABD'ye ABD ise Siyonizme Ayarlıydı”, Milli Çözüm Dergisi, <https://www.ahmetakgul.net/oguzhan-akp-ye-erdogan-abd-ye-abd-ise-siyonizme-ayarliydi-2079>

²⁰ Erbakan: Kıbrıs Barış Harekâtı 1974 - 1/2, <https://www.youtube.com/watch?v=F-u65O7b814&t=137s>

²¹ Kıbrıs Barış Harekâtı - Oğuzhan Asiltürk Anlatıyor, <https://www.youtube.com/watch?v=xPeP81CN174&t=1305s>, dk 11

Aynı gün BM Güvenlik Konseyi, 353 sayılı karar ile tarafları ateşkese ve adadaki yabancı kuvvetleri adadan çekilmeye davet eder. Türkiye ateşkes çağrısına 22 Temmuz akşamı uyar. Adada köprübaşı elde edilmiştir ancak, adanın Rumların yoğun olarak yaşadığı bölgelerindeki Türkler korkuyla evlerinden kaçmakta ve güvenli bölgelere ulaşmaya çalışmaktadır. Göç hareketi artık başlamıştır. Bu saatten sonra TSK'nın adadan çekilmesi evsiz barksız kalan Türklerin asimilasyonunu daha da kolaylaştıracaktır.

23 Temmuz günü Sampson istifa eder ve Yunan cuntasının kurduğu hükümet devrilir. 25 Temmuz'da Cenevre'de Türkiye, Yunanistan ve İngiliz hükümetleri arasında soruna çözüm bulmak amacıyla görüşmeler başlar. Görüşmelerin sonuçsuz kalması üzerine Türkiye, 14 Ağustos sabahı ikinci harekâta başlar ve bugünkü yeşil hat sınırı elde edildikten sonra 16 Ağustos akşamı harekâtı durdurur.

Bu hamle ile ada ikiye bölünmüştür. Kissinger'in hesap edemediği hamle budur. Güney Hristiyan Rumların, Kuzey ise Müslüman Türklerin kontrolündedir. Rumlar zaten Enosis istemektedir. Türkler de 1955'ten sonra taksim görüşünü savunmaya başlamıştır. Türkiye'nin adaya müdahalesi karşılıklı göç hareketini tetiklemiştir. Zaten bir süre sonra da mübadele yapılacak ve ada insanlar açısından da ikiye bölünecektir. İşte bu noktada Türkiye adada referandum yapar ve Kuzeyi ilhak edebilirdi. Zaten Kıbrıslı Türkler bu duruma dünden razıydı. Yıllardır saldırı altında eziyet çekmekte, asimile edilmek istenmekte ve göçe zorlanmaktaydılar. Bir referandum da Rumlar yapıp onlar da güneyi Yunanistan'a bağlayabilirdi. Kıbrıs sorununa kesin çözüm olacak bu hareket tarzı, kesinlikle İsrail'in işine gelmezdi. Onlar açısından adanın tamamen kaybı anlamına gelecek bu ihtimal derhal önlenmeliydi. Bu sebeple küresel sistemdeki BM'den, ülkelerin dışişleri bakanlıklarına kadar her noktaya sızmış kriptolar, o tarihten itibaren çözümsüzlüğe oynamaya başladılar.

“Kahraman” Aydınlikçılar Hemen İmdada Yetişir!

İşte bu noktada Türkiye'de devreye giren en önemli aktörlerden birisi de Aydınlikçılardır. Aydınlikçılar, kendi iddia ettikleri gibi harekâta ilk gününden itibaren karşı değillerdir. Adanın Enosis ile Hristiyan Yunanistan'a kesinlikle bağlanmasını istemezler. Bu yüzden ilk harekâta seslerini çıkarmazlar. Ama Türkiye durmayıp ikinci harekât ile adayı fiilen ikiye bölünce kripto elemanlara bir talimat gelir ve işte o zaman Aydınlikçılar kuyruğuna basılmış köpek gibi bağırmaya başlarlar. Enosis engellenmiştir ama bu sefer adanın taksim tehlikesi vardır.

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) davası devam etmekteyken Bülent Ecevit'in kararıyla genel af ilan edilmiştir. TİİKP'liler 14 Temmuz 1974 itibariyle cezaevlerinden tahliye edilmeye başlarlar²² (Vay anasına sayın seyirciler ne büyük tesadüf!) ve kısa süre sonra Kıbrıs Barış Harekâtı'na karşı küresel çapta yürütülen operasyona katılırlar. Bütün dünya Türk Askerinin derhal adadan çekilmesini istemektedir. Aydınlikçılar da bu küresel koroya Türkiye içinden vokal yapmaya başlarlar. “Türkiye işgalcidir, adayı istila etmiştir, Denктаş işbirlikçi faşisttir”. İşte makalenin başında Doğu Perinçek'in yazdığı kitaptan yaptığımız alıntılar o dönemde kaleme alınmıştır. Aydınlikçılar o kadar ileri gider ki, Aydınlik Dergisinin Ocak 1975 tarihli

²² Enver Emre Öcal, “Şefik Hüsnü Değmer'den İşçi Partisi'ne Aydınlik Hareketi'nin Tarihsel Süreci”, Doktora Tezi 2017, Marmara Üniversitesi, S-278

sayısı, “Kıbrıs’ta Türk işgaline son...” başlığı ile çıkacaktır. Polis Yelken matbaasını basar, dergi toplatılır.²³ Doğu Perinçek önderliğindeki Aydınlık hareketi, birçok il ve ilçede barış harekâtını kınayan salon toplantıları, korsan gösteriler, çeşitli bildiri ve afiş asma eylemleri gerçekleştirmekte, “İşgale nihayet, Kıbrıs’a hürriyet”, “Kahrolsun gerici savaş” sloganları atarak, Kıbrıs Türklerinin direnişini yöneten TMT’yi hedef alan açıklamalar yapmaktadır. Aydınlıkçıların en son eylemi bardağı taşıran son damla olur, Aydınlık’ın on bir ildeki büroları ve evleri basılır ve elli kadar Aydınlıkçı tutuklanır.²⁴

Aydınlıkçılar bu hareketleriyle Türkiye’de kamuoyunu etkilemekte ve siyasi irade üzerine baskı kurmaya çalışmaktadır. Aydınlıkçıların hedef kitlesi, solcular ve CHP seçmenidir. CHP-MSP koalisyonu içerisinde Erbakan, Kıbrıs’ta bağımsız bir Türk Devleti ilan edilmesinde ısrarcıdır. Baskılar karşısında ezilen Ecevit ise çözümsüzlük anlamına gelen “federe devlet” modelinden yanadır. Sonunda Ecevit baskılara dayanamaz ve kaçır. CHP-MSP koalisyonunun dağılmasının ana sebeplerinden birisi budur. Bir sonraki hükümet döneminde 13 Şubat 1975’te Kıbrıs Türk Federe Devleti ilan edilince Aydınlıkçılar bir nebze olsun rahatlar. Artık çözümsüzlük, İsrail adaya sızana kadar devam edecektir.

Aydınlıkçıların görüşlerinde uzun süre değişiklik olmaz. TİİKP’in 9-10 Eylül 1977 günlerinde gizlilik içinde yapılan I. Kongresi’nin bildirisine TSK ile ilgili şu hususları yazarlar:

“TİİKP, Türk Ordusu’nun halka ve Kürt milliyetine baskı uygulamasına karşı mücadele eder. Türk Ordusu’nun, Kıbrıs ve Yunanistan gibi Üçüncü Dünya ülkelerinin toprak bütünlüğü ve bağımsızlıklarını hedef alan askeri eylemlere girişmesine karşı çıkar. Kıbrıs’taki Türk birliklerinin geri çekilmesini talep eder. Partimiz, Üçüncü Dünya ülkelerine karşı düşmanca tutumların, Türkiye’nin bağımsızlık mücadelesinin ve yurt savunmasını zayıflattığını ve özellikle Yeni Çarların yayılma emellerine hizmet ettiğini geniş halk kitlelerine açıklar.”²⁵

Sorsanız Aydınlıkçılara o dönemde yaptıklarınız nedir diye: “Aydınlık, 1974 ve 1975 yılında, her zaman olduğu gibi, Türkiye’nin bağımsızlığı için, tekrar Atatürk döneminin bloksuzluk politikasının uygulanması amacıyla emperyalizmi hedef almış, özellikle iki süper devletin Doğu Akdeniz’deki hegemonya mücadelesine karşı çıkmış, NATO’nun müdahalelerine tavır almıştır.”²⁶ diye cevap verirler. O dönem konjonktür gereği ezilen halklarla birlikte emperyalizme karşı tavır almışlardır. Bu solculuğun getirdiği bir tavidir. Yerseniz!... Afiyet olsun.

Kafa Sabit Belden Aşağısı Döner

Kıbrıs konusunda Aydınlıkçılar uzun süre sessiz kalır. Ta ki Louizidu Davası’na kadar. Titina Louizidu isimli Rum kadın, KKTC’de kalan mülklerine ilişkin 1996 yılında Avrupa İnsan Hakları

²³ Ertuğrul Özkök, “Demek ‘döneklik’ herkese lazım olabilir mi?”, Hürriyet Gazetesi, 6 Şubat 2003, <https://www.hurriyet.com.tr/demek-doneklik-herkese-lazim-olabilir-mis-126360>

²⁴ Enver Emre Öcal, “Şefik Hüsnü Değmer’den İşçi Partisi’ne Aydınlık Hareketi’nin Tarihsel Süreci”, Doktora Tezi 2017, Marmara Üniversitesi, S-279

²⁵ Age, S-286

²⁶ <https://vatanpartisi.org.tr/genel-merkez/soruyorum/18838>

Mahkemesi (AİHM)'ne Türkiye aleyhine dava açmış ve 1998 yılında Türkiye Cumhuriyeti, bu kadına tazminat ödemeye mahkûm edilmişti. Dönemin AKP Hükümetinin bu tazminatı faizi ile birlikte 1 milyon 120 bin Euro olarak ödemeyi kabul etmesi üzerine İP Genel Başkanı Doğu Perinçek bir basın toplantısı düzenlemiş ve aynen şunları söylemişti:

“Tayyip Erdoğan yönetiminin Rum Louizidu’ya bir milyon 120 bin Euro tazminat ödemesi, Türkiye’nin milli Kıbrıs politikasının temelden değiştirildiğini ifade etmektedir. Louizidu’ya tazminat kararı şu gerekçelere dayanmaktadır: 1. Türkiye Kıbrıs’ı işgal etmiştir ve Kıbrıslı Rumları mağdur etmiştir. 2. KKTC diye bir devlet yoktur. Kıbrıslı Rumların muhatabı KKTC değil, Türkiye’dir. Tazminat ödeme kararıyla işte bu tezler de kabul edilmiş oldu. Bu bir sabotajdır; Türkiye’nin Kıbrıs politikasının temeline dinamit konmuştur.”²⁷

1975’te Türk Ordusu’na işgalci diyen Perinçek ne olmuştu da dönmüştü? Kripto Aydınlikçıların döndüğü falan yoktu. Mıh gibi eski yerlerinde duruyorlardı. Nasıl mı? Açıklayalım. O dönemde Annan planı gündeme gelmişti. Plan kabul olursa Türk ve Rum kesimleri halinde bölünmüş Kıbrıs birleşecek ve bütün halinde AB’nin üyesi olacaktı. Bu bir çeşit Enosis’ti. Kıbrıs adası bir “Hristiyan Kulübü” olan AB’nin bir parçası olarak ilelebet İsrail’in hülyalarından çıkacaktı. Ayrıca bu Hristiyan Kulübünün, İsrail’in batı komşusu olması güvenlik açısından sakıncalıydı. Buna müsaade edilemezdi.

Perinçek hemen kolları sıvadı, “Karen Fogg’un E-Postalları” isimli kitabı yazdı. Perinçek bu kitapta şöyle diyordu:

Türk Ordusu’nu Kıbrıs’tan Çıkarmaya Yönelik Faaliyet

"Kıbrıs'ı Verelim" Şebekesi

Avrupa Birliği Türkiye Temsilcisi Karen Fogg, Türkiye’de ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde, Türk Ordusu’nu Kıbrıs’tan çıkartmak için bir şebeke örgütlemektedir. İngilizce olarak bazen combine, bazen "networking" sözcüklerinin kullanıldığı "şebeke" kavramı, Karen Fogg’a aittir. Fogg’un e-posta yazışmalarından bu şebekenin iki ayağı olduğu görülüyor. Birinci ayakta, Türkiye’deki "Kıbrıs'ı verelim" lobisi bulunuyor. İkinci ayakta ise, Karen Fogg’un genç aktivistler" diye adlandırdığı Kıbrıs’taki Avrupa işbirlikçisi kesim var. Şebekenin Kıbrıs ayağından başlayalım...²⁸

Gerçekten de Karen Fogg, gazeteci ve akademisyen gibi çeşitli kanaat önderlerinden oluşan bir ekip kurmuştu. Bu ekibi bir şekilde fonlayan Fogg, fikir alışverişi ve talimatlarla onları AB çıkarları doğrultusunda kullanıyordu. Perinçek’e verilen, bu ekip arasındaki e-posta yazışmalarıyla içimizden bazılarının dış güçlere uşaklık ettiği açığa çıkmıştı.

Yine Perinçek’in kitabından bir örnekle konuyu biraz daha derinleştirelim. Perinçek, KKTC Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş’ın aşağıya koyduğumuz beyanatlarını kitabına koyarak Denktaş’ın Aydınlikçılarını desteklediğini anlatmak istiyor:

²⁷ Enver Emre Öcal, “Şefik Hüsnü Değmer’den İşçi Partisi’ne Aydınlik Hareketi’nin Tarihsel Süreci”, Doktora Tezi 2017, Marmara Üniversitesi, S-341

²⁸ Doğu Perinçek, “Karen Fogg’un E-Postalları”, Kaynak Yayınları 347, Nisan 2002, S-32

"Madam Fogg, 'Denktaş'ı yıpratın' diye gazetecilere para verip aleyhimize yazı yazdırtma oyunu oynamış. Yapmadığını bırakmamış. AB bunları yaparak ve yaptırarak nereye varmak istiyor? Beni yıpratmak, bu halkı yıpratmaktır. Halkı kandırmak için hem burada hem Türkiye'de yazılanları görüyorsunuz ama bunların niye yazıldığını artık anladık, ortaya çıktı. "Doğu Perinçek ve gazetesinden Allah razı olsun. Böyle bir çürümüş kökü tespit etti, ortaya çıkardı. Nasıl çıkarttıysa çıkardı. "Ben böyle diplomat, böyle diplomasi görmedim. Bir memleketi birbirine vurduracak, milli davayı kökünden sarsacak, seçilmiş bir insani yıpratmak için sağa sola paralar vererek ihanet yapacak bir diplomat, ben görmedim ve herhalde Türkiye'deki günleri sayılı."²⁹

Rahmetli Denktaş, bu çete arasındaki e-posta yazışmaları için, "Perinçek nasıl çıkarttıysa çıkartı" diyor. Ama kazın ayağı öyle değil. Bu e-posta yazışmalarının açığa çıkması pek tabii ki iyi olmuştur. Kamuoyu uyanmıştır. AKP Hükümeti, o dönemde AB ile müzakere sürecinin açılacağı ve gelecekte AB'ye üye olma umuduyla bir çeşit "ver kurtul" stratejisi benimsemişti. Adanın bir bütün halinde AB'ye üye olması, Türkiye'nin kuşatılması anlamına geliyordu. Neredeyse Akdeniz'e çıkışımız kalmayacaktı. Kıbrıslı Türkler, AKP'nin "yes be annem" sloganlarıyla Annan Planı'na evet demiş çok şükür ki Rumların hayır demesiyle şimdilik Türkiye Doğu Akdeniz'deki haklarını koruyabilmişti. Tamam, bütün bunlar iyi oldu da Perinçek'e bu e-posta yazışmalarını kim verdi? Burası önemli.

Fotoğraf: Kıbrıs Postası

Bildiğim kadarıyla bundan 20 sene önce 2002 yılında Millî İstihbarat Teşkilâtı (MİT)'nin elinde e-posta yazışmalarını takip edecek bir yazılım yoktu. Geçtiğimiz yıllarda İsrail'in bazı ülkelere

²⁹ Doğu Perinçek, "Karen Fogg'un E-Postalları", Kaynak Yayınları 347, Nisan 2002, S-97

“Pegasus” isimli bir casus yazılım sattığı açığa çıkmıştı. Bu casus yazılım, e-postalar da dâhil bütün metin mesajlarını okuyabilmekte, telefon konuşmalarını dinleyebilmekte, hedef cep telefonlarının mikrofön ve kameralarına erişebilmekte, konum bilgisi ve diğer uygulamalardan her türlü bilgiyi toplayabilmektedir. Bu bilgiler ışığında insanın aklına kötü şeyler geliyor! Kıbrıs’ın İsrail açısından önemini uzun uzun anlattık. Acaba bu e-posta yazışmalarını Perinçek’in eline MOSSAD mı tutuşturmuştu? Kendisine sormak lazım, nereden geldi size bu e-postalar? Aydınlikçılarının devlet içerisindeki kriptoların sızdırdığı gizli raporları yayınladıklarını biliyorduk, anladığımız kadarıyla başka devletlerin veya istihbarat örgütlerinin ellerine tutuşturduğu bilgileri de güzel kullanıyorlarmış.

Annan Planı müzakereleri devam ederken KKTC’deki “plana hayır” kampanyasına Türkiye’den de ciddi destek verilmiştir. Biz de elimizden geleni yaptık. Bu mücadelede siyasi çevreden en etkin olan parti, İşçi Partisi olmuştur. Doğu Perinçek’in liderliğindeki İşçi Partisi, Türkiye’nin 11 farklı ilinden hareket ederek “Dayan Denktaş, Uyan Türkiye” sloganıyla Anıtkabir’e yürüyüş etkinliği gerçekleştirmiştir. Diğer taraftan Türkiye’de Ankara Ticaret Odası, Atatürkçü Düşünce Derneği, Türk Ocakları gibi bazı sivil toplum kuruluşları da süreç içerisinde mitingler düzenlemiştir. Türkiye çapında çeşitli illerde, 6 günlük “Denktaş’a Destek Nöbetleri” tutulmuş, 41 bin destek imzası toplanmıştır.³⁰

Aydınlikçılarının en iyi yaptığı şey kamuoyu oluşturmak için kendi kitlelerini çok çabuk mobilize etmeleridir. Hemen bir gösteri, yürüyüş, toplantı veya basın açıklaması gibi faaliyetlerle olaya müdahil olurlar. Acaba Perinçek bu yeteneğini Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesine devam ederken 1962-1963 seneleri arasında 10 ay öğrenimine ara vererek Almanya’da işçilik yaptığı dönemde mi kazanmıştır? Neyse bu faaliyetleri iyi ki yaptılar, onların da katkılarıyla şu an hâlâ Doğu Akdeniz’de varız. Ama bu Aydınlikçılarının ilgili faaliyetlerini irdelememizi engellemez. Çünkü bu irdeleme sayesinde geleceği daha net görebiliriz. Mesela Aydınlikçılarının bugünkü faaliyetleri, Kıbrıs’ın kısa süre sonra elimizden kayıp gideceğini göstermektedir. Örnekle açıklayalım.

Uyan Millet Kıbrıs Elden Gidiyor!

Vatan Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek’in Rusya’nın Ria Novosti Haber Ajansı’na, Rusya-Ukrayna anlaşmazlığı, Kırım ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) konularında verdiği demeç, Rus ve dünya basınında gündeme oturmuş. Aydınlik Gazetesi böyle yazıyor. Perinçek’in demeci Rusya ve dünyada 100’ü aşkın haberin konusu olmuş. Perinçek’in demeci Rus basınının yanı sıra İspanya’nın ünlü El Pais gazetesinde, Azerbaycan, Brezilya, Pakistan, Endonezya, Hindistan, Yunanistan, Portekiz, Vietnam ve Güney Asya’nın gazete ve haber ajanslarında yayınlanmış! Peki, Perinçek ne demiş?

*“Moskova, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’ni tanısin bunun karşılığı olarak da Ankara, Kırım’ın Rusya’nın toprağı olduğunu kabul etsin” demiş.*³¹

³⁰ Enver Emre Öcal, “Şefik Hüsnü Değmer’den İşçi Partisi’ne Aydınlik Hareketi’nin Tarihsel Süreci”, Doktora Tezi 2017, Marmara Üniversitesi, S-342

³¹ <https://www.aydinlik.com.tr/haber/perincekin-kibris-kirim-demeci-rusya-ve-dunya-basinini-salladi-275674>

Bu adam herkesi kendi çevresindekiler gibi sınırlı seviyede zekâya sahip sanıyor. Adama senin anan güzel mi diye sorarlar? Kırım eski Türk toprağıdır. Ruslar orayı elimizden almış sonra Lenin, Sovyetler Birliğı kurulurken bu bölgeyi Ukrayna'ya bağlamıştır. 2014 yılında da Kırım'ı işgal eden Ruslar bir referandumla bölgeyi ilhak etmiş ve kendi toprakları yapmıştır. Peki, bu durumu Kıbrıs'a uyarlayacak olursak, adaletin nasıl tecelli etmesi gerekir? Kıbrıs eski Türk toprağıdır. İngilizler zorla gasp etmiştir. Bugün yapılması gereken Rusların yaptığı gibi bir referandum yapılarak Kuzey Kıbrıs'ın Türkiye'ye katılmasıdır. Ama Perinçek bunu demiyor, verelim Kıbrıs'ı gitsin diyor. Açıklayalım.

Bakın Perinçek, 1976 yılında yazdığı "Kıbrıs Meselesi" kitabında ne diyordu:

*Türkiye'nin işgale dayanarak herhangi bir çözümü Kıbrıs'a zorla kabul ettirmesine karşıyız. «Coğrafi federatif sistem» adı altında, Kıbrıs'ın fiilen taksim edilmesine, Kıbrıs halklarının birbirinden tamamen koparılmasına karşıyız. Kıbrıs'ın kaderi, her iki milliyetten Kıbrıs halkı tarafından, tam hak eşitliği esasına dayanılarak tayin edilmelidir. Federasyon veya başka bir çözüm şeklini, Kıbrıs halkı serbestçe kararlaştırmalıdır.*³²

Eğer siz referandum ile adanın kuzeyini ilhak edelim, Türkiye toprağı yapalım dersiniz, Perinçek bu söylediklerini hatırlayacak ve tekrar TSK'yı adada işgalci ilan edecektir. Bundan emin olabilirsiniz. Perinçek veya onun yerini alacak Aydınlıkçı kimse hemen kendi yoldaşlarını mobilize etme yeteneğini gösterecek ve bir haklı gerekçe bularak eyleme başlayacaktır.

Aydınlıkçılar şu an KKTC'nin uluslararası tanınırlığı için çalışmaktadır. Gördüğünüz gibi Perinçek'in Kıbrıs demeci 8-10 ülkede haber olmuştur. Böyle bir demeci Cumhurbaşkanı Erdoğan söylese bu kadar haber olmaz; ana muhalefet partisi lideri Kılıçdaroğlu söylese yurt

³² Doğu Perinçek, "Kıbrıs Meselesi", Aydınlık Yayınları No:22, Birinci Baskı Ocak 1976, S-83

dışında duyan olmaz! Perinçek'in bu gücü nereden geliyor, hiç mi merak etmiyorsunuz? Perinçek Türkiye'de Erdoğan'dan sonra ekranlarda en çok boy gösteren ikinci siyasetçidir. Acaba neden? Bu dünyada sesin, cürümünden çok çıkıyorsa sahibinin kim olduğu bellidir! Anlayın ki birileri artık KKTC'nin tanınmasını istiyor. KKTC tanınırsa ne olur biliyor musunuz? AB'nin çizdiği "Sevilla Haritası" var ya işte o harita gerçek olur. Aydınlıkçıların asli görevi Vatansız Para çıkarları doğrultusunda muhalefetmiş gibi görünerek kamuoyunun sol ve ulusalcı kesimini planlanan değişikliğe hazırlamaktır. Eğer onlar KKTC'nin tanınması için bir çabaya girdilerse bilin ki çok büyük bir tehlike ile karşı karşıyayız demektir.

Kıbrıs Filistin ile Aynı Kaderi Paylaşacak

Bu tehlikeyi Anıl Çeçen hocadan birkaç alıntıyla anlatmaya çalışalım:³³

Türk yönetimi altında bulunan Kuzey Kıbrıs bölgesindeki yeni yapılan binalar daha çok İngiliz ve Amerikan Yahudiler tarafından satın alınırken, referandum sonrasında Kuzey Kıbrıs'ın Avrupa dışında kalmasıyla beraber İsrail vatandaşı Yahudiler de adada gayrimenkul edinmek ve yerleşmek üzere KKTC'ye gelmeye başlamışlardır. Ambargo nedeniyle durgun olan Kuzey Kıbrıs ekonomisinde Türkler fakir sayılabilecek bir düzeyde kalırlarken, son zamanlarda artan inşaat işlerinde yabancı firmalar devreye girmişler. Âdeta, İngiltere ve Türkiye üzerinden yeni yapılaşma girişimleri desteklenerek, gelecekte İsrail'in karşı kıyısında Yahudiler için yeni bir yerleşim bölgesi yaratılmaya çalışılmaktadır.

Avrupa Birliği'nin dışında bırakılan Kuzey Kıbrıs'ta önümüzdeki dönemde birkaç yüz bin Yahudi'nin yerleştirilmesi gündemdedir. Böylece zaman içerisinde Kuzey Kıbrıs'ın Türk nüfusunun Türkiye'ye geri dönmesi sağlanacak, para gücüne sahip olan zengin Yahudiler Kuzey Kıbrıs'a yerleşerek yeni bir Yahudi bölgesini İsrail'in karşı kıyısında yaratacaklardır. Gelecekte adanın tamamına sahip olmayı düşünen İsrail, karşı kıyısında ikinci bir Yahudi devleti kuramaya çalışmaktadır. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde kendisine bağlı firmalar aracılığı ile yeni yerleşim alanları yaratmakta ve hızlı bir gayrimenkul satışı ile adanın kuzeyinde Yahudi nüfusu artırmaktadır. Kısa zamanda önemli miktarda Yahudi'nin adaya yerleşmesiyle, İsrail'de Kıbrıs üzerinde tıpkı Türkiye ve Yunanistan gibi taraf olabilecek ve böylece adanın Avrupa ya da Hristiyan egemenliği altına girmesine izin vermeyerek, Doğu Akdeniz bölgesinde İsrail merkezli olarak kurulmuş olan Yahudi hegemonyasını koruyabilecektir.

Adanın güneyinde yer alan Rum kesiminde ise elli bin civarında Rus asıllı insanla beraber sayıları tam olarak tahmin edilemeyen önemli bir miktarda Yahudi yaşamaktadır. Aslında Kıbrıs'ın her iki kesiminde de Yahudiler ekonomiye egemen durumdadırlar.

Çeçen hocanın yazdığı bu satırlarından, Kıbrıs'ın Filistin'in yaşadığı sürecin bir benzerini bugün hızla yaşadığı tüm çıplaklığıyla görülmektedir. KKTC'nin bağımsızlığının tanınması durumunda Türkiye'nin bu olaya müdahale şansı hiç olmayacaktır.

³³ Anıl Çeçen, "İsrail ve Kıbrıs", ngazete, 13 Şubat 2022, <https://www.ngazete.com/israil-ve-kibris-3185yy.htm>

Yapılması gereken:

1) Türkiye bir an önce Kıbrıs'ta bir deniz ve bir hava üssü kurmalıdır. Bu üsler, aynı İngiliz üslerinde olduğu gibi karasuları ve hava sahası dâhil olacak şekilde Türkiye'nin toprağı olmalıdır.

2) KKTC'ye yönelen Yahudi göçü durdurulmalıdır.

3) Nihai çözüm, KKTC'nin Türkiye ile birleşmesidir. AKP Hükümeti, Suriye'de Arapları yerleşik düzene geçirmek için yaptığı konutların bir benzerini en kısa sürede Kuzey Kıbrıs'ta yapmaya başlamalıdır. Türkiye'den adaya göç teşvik edilmeli ve göç edenlerin kısa sürede vatandaşlık alması sağlanarak seçme ve seçilme hakkına kavuşması sağlanmalıdır. Amaç, Rusya'nın Kırım'da yaptığı gibi bir referandum ile KKTC'yi Türkiye'ye bağlamak olmalıdır.

Bu dediklerimizden hiçbir yapılmazsa KKTC uluslararası tanınmışlık kazandığında istediğı ülke ile istediğı ortaklığı yapar, Türkiye de bağımsız bir devlete tek kelime edemez. İşte o zaman Sevilla Haritası hayata geçecektir.

Hey Aydınlikçılar size sesleniyorum! Sorun bakalım Perinçek yukarıda saydığımız bu üç maddeye ne cevap veriyor? Bakın sizin görüşünüz değil Perinçek'in ağzından çıkacaklar önemlidir. Bu maddeleri Perinçek ve Aydınlik ekibi savunabiliyorsa o zaman "Vatan Partisi" ismi doğrudur. Eğer savunamıyorlarsa partinin adını "Vatansız Para Partisi" olarak değıştirsınler.

Şu uyarıyla makalemizi bitirelim. KKTC'deki en ciddi tehlikenin Londra'daki ABD destekli Rum diasporası olduğunu, KKTC üzerinde Yahudi kisvesi altında Rum sermayesi ve kilisesinin toprak satın alma yolu ile yayıldığını iddia edenlerin adada olanları örtme çabasına aldanmamak gerekir. Türkiye adayı Yunanistan'a bağışlasa bile buna İsrail ve Siyonist lobi izin vermeyecektir. Bu açıdan tehlike Rumlardan değil, adada gözü olan İsrail'den kaynaklanmaktadır. Güney Kıbrıs Rum Yönetimi AB'ye üye olmuştur ama İngiltere'nin AB üyeliğinden ayrılması AB'nin ada üzerindeki avantajını kaybetmesine vesile olmuştur. Adadaki Ağrotur ve Dikelya askeri üslerinin İngilizlere ait olması ve bu üslerin ABD tarafından da kullanılması AB'nin ada üzerindeki etkinliğini dengelemektedir. Şimdilik işler İsrail'in istediğı gibi gitmektedir, tabi biz uyumaya devam edersek.

Not: Bir sonraki yazıda Aydınlikçıların Suriye politikasını inceleyeceğiz, bakalım kime hizmet ediyor.